

ਤੁਹਾਨੀ ਇਮਗਾਈਲ

‘ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵੰਸ, ਯਾਜਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ ਮੰਡਲੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ,
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖਾਸ ਪਰਜਾ ਹੋ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਿਆਂ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਹ ਨੇ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨੁਭੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਚਰਜ ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਸੱਦ ਲਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਪਰਜਾ ਹੀ
ਨਾ ਸਾਚ ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਰਜਾ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸਾਂ ਉੱਤੇ ਰਹਿਮ ਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਪਰ ਹੁਣ ਰਹਿਮ ਹੋਇਆ ਹੈ’ (1 ਪਤਰ 2:9, 10)।

ਬਹੁਤਾ ਟਾਈਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਹਾਰਡਿੰਗ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ
ਕਲਾਸਾਂ ਵਿਚ ‘ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ’ ਤੇ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ
ਸੀ। ਇਕ ਦਮ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਹੱਥ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਜਵਾਨ ਬੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ
ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ, ‘‘ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ’ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?’’ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗਲਾਤੀਆਂ 4:4, 5
ਖੇਲ੍ਹ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਬਾਰੇ ਪੌਲਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦੱਸਿਆ: ‘ਪਰ ਜਾਂ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ
ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸਿਹੜਾ ਤੀਵੀਂ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰਵਾ ਦੇ ਮਤਹਿਤ
ਜੰਮਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਸ਼੍ਰਵਾ ਦੇ ਮਤਹਿਤ ਹਨ ਛੁਡਾਵੇ ਭਈ ਲੇਪਾਲਕ
ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਪਦਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।’’

ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ‘‘ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ’’ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਤਦ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਨੰਤ ਬੁੱਧ
ਅਤੇ ਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ
ਠੀਕ ਸਮਾਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਆਉਣਾ ਸਾਡੇ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ
ਅਚਨਚੇਤ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਗੈਰ ਸੇਚਿਆਂ-ਸਮਝਿਆਂ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਖਾਕਾ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੁਦਾ ਦੇ
ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੂਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਘਟਣ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਖੁਦਾਈ ਦਖਲ
ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇਸ ਘਟਨਾ
ਚੱਕਰ ਨੂੰ ‘‘ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ’’ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਹੀ ਹੈ।

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਾਲ ਅਰਥਾਤ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ
ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ, ਖੁਦਾ ਨੇ ਅਬਰਾਹਮ ਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਹੋਣਾ ਚੁਣਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੇ ਇਕ ਕੌਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ
ਆਪਣੇ ਨਾਨਾ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਨਾ ‘‘ਇਸਗਾਈਲ’’ ਰੱਖਿਆ, ਇਹ ਉਹ
ਨਾਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਕੌਮ ਨੂੰ
ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੀਨੈ ਪਹਾੜ ਤੇ ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬੰਦਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ। ਫਿਰ ਵੀ

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਵੇਲੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਅਸਲ ਵਿਚ ‘ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਣ’ ਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਅਰਥਾਤ ਪੂਰਵ ਬਿਵਸਥਾ ਹੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ, ‘ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ।’

ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਸਰਾਏਲ ਕੌਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੌਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦਾ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਇਸਰਾਏਲ ਆਖਿਆ ਸੀ, ‘ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਇਸ ਮਰਯਾਦਾ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ’ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6: 16)। ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੀ ਵਾਸਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਤੋਂ ਸ਼ਬਦ ਲੈ ਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ: ‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੁੰਨਤੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਜਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅਭਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਆਸਰਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ’ (ਫਿਲੀਪੀਆਂ 3: 3)। ‘ਇਸਰਾਏਲ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਇਹ ਤਸਵੀਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਅੱਜ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਇਸਰਾਏਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵਾਂਗ ਹੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ 1 ਪਤਰਸ 2: 9, 10 ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਖੇਪ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਇਸਰਾਏਲ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ 1 ਪਤਰਸ 1:22 - 2:10 ਵਿਚ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਦਲਾਅ (1:22-25), ਆਚਰਣ (2:2, 3) ਅਤੇ ਬੁਲਾਹਟ (2:4-10) ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਚਿਾਈ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਆਖ ਕੇ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਯਾਨੀ ਉਸਦਾ ਅਸਲੀ ਇਸਰਾਏਲ ਹੈ, ਖੱਤਮ ਕੀਤਾ।

1 ਪਤਰਸ 2: 9, 10 ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਤੁਲਨਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੁਲਾਹਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਸਮਝ ਆਵੇਰੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਇਸਰਾਏਲ ਹਾਂ।

ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵੰਸ

ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ‘ਇਕ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵੰਸ’ ਹਨ (1 ਪਤਰਸ 2: 9)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਨੇ ਸੀਨੇ ਪਹਾੜ ਤੇ ਮੁਸਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਜਾ ਹੋ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜ ਪਰਜਾ ਹੋ’ (ਬਿਵਸਥਾਸਾਰ 7: 6)। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ‘‘ਹੁਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ

ਸਰੋਤੇ ਹੋਵੋਗੇ ਅਰ ਮੇਰੇ ਨੇਮ ਦੀ ਮਨੌਤ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੀ ਨਿਜੀ ਪਰਜਾ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਮੇਰੀ ਹੈ’’ (ਕੁਚ 19:5)।

ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਯੁੱਗ ਵਿਚ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਰਾਏਲੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵੰਸ਼ ਹਨ। ਪੁਰਾਣਾ ਇਸਰਾਏਲ ਨਵੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਈ ਗਈ ਮੰਸਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵੰਸ਼ ਬਣਨ:

ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਉਸ ਵਿਚ ਚੁਣ ਲਿਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈਏ। ਉਹ ਨੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਪਣੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ... ਹਾਂ, ਓਸੇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਹ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਮੂਜਬ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਮਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾ ਕੇ ਅਧਕਾਰ ਬਣ ਗਏ (ਅਫਸੀਆਂ 1:4, 5, 11)।

ਹੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਜਾਣ, ਤਿਆਰੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਕੌੜਾ ਤਜ਼ੁਰਬਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਤਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਬੇਇੱਜਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ ਜਦ ਕਿ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਖੇਡਣ ਲਈ ਟੀਮਾਂ ਦੇ ਚੁਣੈ ਜਾਣ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਢੁਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਕੋਰ ਗਿਣਨ ਦੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਨਾਂਅ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬੜੀ ਇੱਜਤ ਨਾਲ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੜੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਅੰਤ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਵੀ ਨਾਂਅ ਆ ਜਾਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗਾ ਵਿਚ ਰਹਿਕੇ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਪੁੰਦਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ‘‘ਕੁਝ ਨਹੀਂ’’ ਹਾਂ। ਇਹ ਅਣਚਾਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉਸ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਵਾਂਗ ਬੁਰਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ‘‘ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਮੈਂ ਹੀਨ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ।’’ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਰੋਗੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ‘‘ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਹੀਨ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੀਨ ਹੋ!’’

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋਕ ਲੰਘਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਲੋਕ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਸਮਾਰਟ ਜਾਂ ਸੁੰਦਰ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਨਾਸਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਐਨੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਐਨੇ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ, ਜਾਂ ਐਨੇ ਸਮਾਰਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਐਨਾ ਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਤਰਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵੰਸ਼ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗੁਣੀ ਹਾਂ, ਚੰਗੇ ਦਿਖਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਾਂ, ਜਾਂ

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੌਲਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਉਹਦੇ ਰਹਿਮ ਕਰਕੇ ਬਣੀ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਦੌਲਤ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ। ਪਤਰਸ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਪਰਜਾ ਹੀ ਨਾ ਸਾਓ ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਰਜਾ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸਾਂ ਉੱਤੇ ਰਹਮ ਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਰਹਮ ਹੋਇਆ ਹੈ’’ (1 ਪਤਰਸ 2: 10)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਤੀਤਸ ਨੂੰ ਦੌਸਿਆ ਕਿ ‘‘ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਕੀਤੇ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਰਹਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਅਸ਼ਨਾਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਇਆ’’ (ਤੀਤਸ 3: 5)। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੋਣ ਤੇ, ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦਾ ਰਹਿਮ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵੰਸ਼ ਵਿਚ ਸਾਮਿਲ ਹੋ ਗਏ।

ਇਹ ਇਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸਚਿਆਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਖੁਦਾ ਦਾ ਇਸਰਾਏਲ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਐਨਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਐਨਾ ਸੁਪਰ ਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਖੋਨੀਆਂ ਸਕਦਾ। ਮਿਸਾਲ ਵੱਜੋਂ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਕੋਲੋਂ ਦੁਆ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਪੁਖਤਗੀ ਬੈਠ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲੋੜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਹਦੀ ਉਸਤਤ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਤੁਝਤ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਚ ਜਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਦੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਅਸੀਸਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ (ਅਫਸੀਆਂ 2: 18)।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵੰਸ਼ ਹਾਂ।

ਯਾਜਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ ਮੰਡਲੀ

ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ‘‘ਯਾਜਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ ਮੰਡਲੀ’’ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 2: 9)। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਅੱਜ ਖੁਦਾ ਦੇ ਯਾਜਕ ਹਨ। ਇਕ ਦੇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹ ਯਾਜਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹਨ।

ਪੁਗਾਣੇ ਨੇਮ ਵੇਲੇ, ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਯਾਜਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਬਥਾਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਲੇਵੀ ਦੀ ਗੋਤ ਨਾਲ ਅਮਰਾਮ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਹਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੂਤ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਉਸਦੀ ਬੰਦਰੀ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਖੁਦਾ ਨੇ ਲੇਵੀ ਦੀ ਗੋਤ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “... ਤੇਰਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਸ਼ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ” (ਗਿਣਤੀ 18: 20)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਦਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੰਧ ਸੀ।

1 ਪਤਰਸ 2: 9 ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਯਾਜਕਾਈ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਅਤੇ ਪੁੜੂ ਨੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਯਾਜਕਾਈ ਚੁਣ ਲਈ ਹੈ। ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਰਾਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਯਾਜਕਾਈ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਨੇ ਨਾ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਯਾਜਕਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਬਲਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਯਾਜਕਾਈ ਵੀ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਯਾਜਕਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਯਾਜਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਤਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਪਤਮੁਸ ਨਾਂ ਦੇ ਟਾਪੂ ਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ, ‘‘ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਣਾਇਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਯਾਜਕ ਬਣੀਏ ...’’ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਖੀ 1: 6)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਵੀ ਆਖਿਆ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੋ ਕੇ ਆਤਮਕ ਘਰ

ਉੱਸਹੇ ਜਾਓ ਭਈ ਯਾਜਕਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਡਲੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਓਹ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਓ ਜਿਹੜੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੇ ਹਨ’ (1 ਪਤਰਸ 2:5)। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ (ਰੋਮੀਆਂ 8:27) ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਡਾ ਵਿਚੋਲਾ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਯਾਜਕ ਹੈ, ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਿੱਧੇ ਖੁਦਾ ਤਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਬਿਉਸ 2:5; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 7:26, 27)। ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਖੁਦਾ ਕੋਲ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਡੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਖੁਦਾ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਯਾਜਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਯਾਜਕਾਂ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਸੰਤਾਂ ਜਾਂ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਬਗੈਰ ਖੁਦਾ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

‘ਯਾਜਕ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਪੁਲ ਬੰਨੁਣ ਵਾਲਾ’ ਹੈ। ਪੁਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਵੇਲੇ ਯਾਜਕ ਦੀ ਭੁਮਿਕਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਜਕ ਖੁਦਾ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਲੈਕੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਯਾਜਕ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਯਾਜਕ ਰਾਹੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅੱਜ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਕਿੰਨਾ ਭਿੰਨ ਹੈ! ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਆਦਮੀ ਖੁਦਾ ਦਾ ਇਕ ਯਾਜਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਦੇ ਯਾਜਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ, ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਲਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਹਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਯਾਜਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਚਾ ਥਾਂ ਹਾਸਿਲ ਹੈ।

ਆਓ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ‘ਯਾਜਕਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਾਹੀ ਸਮਾਜ’ ਹਾਂ।

ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ

ਤੀਜੀ ਗੱਲ ਜੋ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਖੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ’ ਹਨ (1 ਪਤਰਸ 2:9)। ਸੰਕੇਤਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕ ਭਾਵ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਹਨ ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸਰਾਇਲ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ, ‘ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ’ (ਲੋਵੀਆਂ 19:2)। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਯਾਜਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ ਹੋਵੋਗੇ’ (ਕੁਰਚ 19:6)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸਰਾਇਲ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਸ ਬੁਲਾਹਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਲੋਵੀਆਂ 19:2 ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣਾ ਖਤ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ‘‘ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਦਣ ਵਾਲਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਭੀ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਾਲ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ’ (1 ਪਤਰਸ 1:15, 16)।

ਖੁਦਾ ਦੀ ਕੌਮ, ਭਾਵ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾ ਵਰਗੇ ਬਣਨ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਅਪਨਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ 5:1, 2)।

‘ਪਵਿੱਤਰ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਮ ਅਰਥ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵੱਖ ਕਰਨਾ’ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ

ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੇ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਦੀ ਭਗਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਕਰਨਾ।

ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਦੋ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਢੂਜਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਪੜੀ ਉਹ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਕ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੈ, ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਅਤੇ ਸੁਰਗੀ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੁਰਗ ਦੀ ਪਰਜਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਅਸੀਂ’ ਇਕ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ’ (ਫਿਲਿਪੀਆਂ 3:20)।

ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਦਮ ਤਸੱਲੀ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤਸੱਲੀ ਉਸਦੇ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਉਸ ਸੁਰਗੀ ਬੁਲਾਹਟ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਾਡੇ ਚਾਲ ਚਲਣ ਰਾਹੀਂ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪਹਿਲੂ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਆਖਦਾ ਹੈ, “... ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਭੀ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਾਲ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ” (1 ਪਤਰਸ 1:15)। ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਤੇ ਘੱਲਣ ਵੇਲੇ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਖਦੀ ਹੈ, ‘ਯਾਦ ਰੱਖੀ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ?’ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਏਗੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਤੀਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ, ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਾਗ ਜਿੰਦਗੀ ਕੱਟਣੀ ਹੀ ਪਦੇਗੀ।

ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ’ ਹਾਂ।

ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਿੱਜ ਪਰਜਾ

ਚੌਥੀ ਗੱਲ ਜੋ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਹੀ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦੀ ‘ਨਿੱਜ ਪਰਜਾ’ (1 ਪਤਰਸ 2:9) ਹਨ। NASB ਵਿਚ ‘a people for God's own possession’ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਵਾਕ ਅੰਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਢੰਗ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਉਹ ਖਾਸ ਹਨ।

ਖੁਦਾ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਜਾ ਹੋ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਪਰਜਾ ਹੋ’ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 7:6)। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ,

ਉਪਰੰਤ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਨੋਖੀ ਪਰਜਾ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਸਤਤ ਨਾਉਂ ਅਤੇ ਪਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕਰੋ

ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਜਾ ਹੋਵੇ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 26: 18, 19)।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਹੁਣ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋਣ ਦੀ ਇਹ ਖੂਬਸੂਰਤ ਧਾਰਣਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੀਤੁਸ 2: 14 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 'ਜਿਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਕ ਕੌਮ ਨੂੰ ਪਾਕ ਕਰੇ ਜੋ ਸ਼ੁਭ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਹੋਵੇ' 'ਇਸ ਵਾਕ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਇਕ ਇੰਜੀਲੀ ਸਭਾ ਲਈ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਡੀ. ਸੀ. ਵਿਚ ਸਾਂ। ਉਸ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਸਵਾਸੀ ਭਾਈ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਹਿਰ ਦੇ ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਲੈ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਬਿਏਟਰ ਯਾਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਹਰ ਦਿਲ ਅੰਜ਼ੀਜ਼ ਰਾਸਟਰਪਤੀ ਅਬਰਾਹਾਮ ਲਿੰਕਨ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬਣੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਆਇਆ ਕਿ ਨਿਗੁਣੀਆਂ, ਬੇਕਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਦਮੀ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂ ਮਾਲਿਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਹੱਤਤਾ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੁੱਤੀ ਦਾ ਇਕ ਜੋੜਾ ਜਿਸਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਹੈ, ਸੀਸੇ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਦੀ ਐਨੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਕ ਨਿਗੁਣੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੁੱਲ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਢੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਜਦ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਚਮੁੱਚ ਸਾਡੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾਲ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵਧ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਾਲ ਬਿਡੋਣੇ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਬਿਡੋਣਿਆਂ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਜਾਂਦਿਆਂ ਇਕ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ। ਵੇਚਣ ਲਈ ਰੱਖੋ ਬਿਡੋਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉਹਦੀ ਨਜ਼ਰ ਇਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕਿਸਤੀ ਤੇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਇਕ ਪਰਚੀ 'ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਵੇਚਣ ਲਈ' ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਸੋਲ ਬੋਟ ਭਾਵ ਕਿਸਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇਹੀ ਚੰਗੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਬੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਦਿਆਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੁੰਦ ਲਾ ਕੇ, ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਟੁਕੜਾ ਚਿਪਕਾ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਪੇਂਟ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਤੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਹੈ।' ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਲਹੂ ਦੇ ਕੇ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਛੁੱਡਾ ਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, 'ਇਹ ਸਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਹਨ।' ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਥਾਂ ਤਕ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ‘‘ਨਿੱਜ ਪਰਜਾ ਹਾਂ।’’

ਸਾਰ

ਅੱਜ ਕਲੀਸੀਆ ਰੂਹਾਨੀ ਇਸਰਾਏਲ ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਦੇ ਇਸਰਾਏਲ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਵੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਯਾਜਕਾਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਜਾ ਸੀ ਕਿਵੇਂ ਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵੀ ਅੱਜ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਜਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਅੱਜ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜ ਪਰਜਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਚੌਥੇ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਥੈਂਕਸਗਿੰਗ ਡੇ ਭਾਵ ਸੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਦਿਨ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਦਿਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਸੁਭਾਓ ਵਿਚ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੈਲਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖਾਸੀਅਤ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ‘‘ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਰਥਾਤ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ’’ (ਅਫਸੀਆਂ 5:20)। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ? ‘‘ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ’’, ‘‘ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ’’, ‘‘ਯਾਜਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ ਮੰਡਲੀ’’, ਅਤੇ ‘‘ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਿੱਜ ਪਰਜਾ’’ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੱਬ ਸਾਨੂੰ ਸਚਮੁੱਚ ਅਸੀਸ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ‘‘ਬਰਕਤ ਗਿਨੋ, ਗਿਨੋ ਨਾਮ ਬਨਾਮ’’ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਗਿਣਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਰਹੇ ਹੋ ਹੁਣ ਜਦ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਕੀ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਲਏ?

ਆਪਿਸੈਨ ਅਤੇ ਰਹਤਾ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ‘‘ਸਮੇਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ’’ ਵਾਕ ਅੰਸ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।
2. ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਯੁੱਗ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ?
3. ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਿੱਜ ਪਰਜਾ ਕਿਵੇਂ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
4. ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਹਾਲਤ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਹਿਮ, ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਤਲਨਾ ਉਸ ਹਾਲਤ ਨਾਲ ਕਰੋ ਜੋ ਗੁਣਾ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।
5. ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸ਼ਰਵਾ ਵਿਚ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਗੱਤ ਜਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਿਸ ਭਾਗ ਤੋਂ ਯਾਜਕ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ?
6. ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਯਾਜਕ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਸਨ?
7. ਯਾਜਕਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ‘‘ਸ਼ਾਹੀ’’ ਸ਼ਬਦ ਕੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

8. ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਸ ਮਤਲਬ ਕਾਰਨ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ’ ਲੋਕ ਹਨ?
9. ਬਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ।
10. ‘ਨਿੱਜ ਪਰਜਾ’ ਪ੍ਰਗਟਾਓ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਲਿਖੋ।
11. ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਖਾਸ ਲੋਕ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ?
12. ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਸਾਮਿਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?